

РЕШЕНИЕ

№ 2409

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 18.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **11571** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с Наредба №Н-5 от 27.06.2007г. за условията и реда за провеждане на конкурси за предоставяне на средства от Национален фонд „Култура“

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], район „В.“, [улица], ет.3, представлявано и управлявано от Е. В. С. срещу Решение на Управителния съвет на Национален фонд „Култура“ от 10.11.2020г., в частта по т.3 „Приемане на резултати от конкурс по програма „Едногодишна програма за подкрепа на частни професионални организации в областта на изкуствата“, с която е отхвърлен проекта под № 224 на [фирма] от списъка с резултати по Едногодишна програма за подкрепа на частни професионални организации в областта на изкуствата“ на експертна комисия.

Жалбоподателят твърди, че решението в оспорената му част е нищожно, тъй като към момента на публикуването на резултатите по програмата, респективно към издаване на заповедта за сключване на договорите със спечелилите конкурса участници е неподписано, нарушено е изискването на чл.59 ал.2 т.8 от АПК. Алтернативно се претендира незаконосъобразност, поради противоречие с материалния закон. Моли съдът да отмени оспореното решение и да върне преписката на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.К., който поддържа

жалбата и писмените уточнения към нея. Моли съдът да отмени решението в оспорената му част. Претендира разноски по представен списък.

Отвeтникът – Управителния съвет на Национален фонд „Култура“,

- в съдебно заседание не се представлява. Представено е писмено становище, в което е посочено, че жалбата е недопустима, тъй като Управителния съвет на НФК не е административен орган и оспореното решение няма белезите на индивидуален административен акт. Намира, че делото е неподведомствено на административните съдилища В случай, че съдът приеме, че жалбата е допустима, моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение на управителния съвет на НФК е обявен конкурс по програма „Едногодишна програма за подкрепа на частни професионални организации в областта на изкуствата и е назначена определената с решение на Управителния съвет експертна комисия по програмата; приети са условията на конкурса, общият размер на финансовите средства, с които ще бъдат подпомогнати кандидатстващите проекти Със Заповед № 32/13.08.2020г. на Изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“ т.1 е обявен конкурс по програма „Едногодишна програма за подкрепа на частни професионални организации в областта на изкуствата и е назначена определената с решение на Управителния съвет експертна комисия по програмата; т.2 Назначена е определената с решение на УС експертна комисия по същата програма Със Заповед №52/09.10.2020г. на изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“ е изменена Заповед № 32/13.08.2020г. като е изменена т.2 и е променен съставът на експертната комисия. Заповедта е издадена на основание чл.4 и чл.12 от Наредба № Н-5/27.06.2007 г. за условията и реда за провеждане на конкурси за предоставяне на средства от НФК /Наредба №Н-5/2007г./

[фирма] е подал проектното си предложение по програмата, като с Решение на УС, обективизирано в Протокол № 14/10.11.2020г., проектът не е одобрен за финансиране, тъй като е прието че същият не отговаря на изискванията на програмата. Прието е, че кандидатът е недопустим, тъй като предмета на дейност на дружеството не е свързан с култура до 11.09.2020г. Проектът е много съдържателен и добре формулиран, но не отговаря на изискванията по програмата.

Издадена е Заповед №59/10.11.2020г. на Изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“ /НФК/, съгласно т.3 от която, е наредено да се сключат договори и да се изплатят сумите на спечелилите кандидати от конкурса по програма „Едногодишна програма за подкрепа на частни професионални организации в областта на изкуствата“.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, който по смисъла на чл.21 от АПК е индивидуален административен акт.

Неоснователни са изложените в писменото становище на ответника твърдения, че издателят на акта не е административен орган. Последният е юридическо лице на бюджетна издръжка към министъра на културата и подпомага нейното развитие, като набира, управлява и разходва средства, предназначени за провеждане на националната политика в областта на културата, съгласно чл.24, ал.2 и ал.3 от Закона за закрила и развитие на културата (ЗЗРК). Определените от същия закон правомощия на фонда и

неговите органи, посочени в чл.25 ЗЗРК, имат изцяло административен характер и еднозначно ги поставят в съответствие с определението, дадено в § 1, т.1 от Допълнителната разпоредба (ДР) на АПК, като носители на административни правомощия, овластени въз основа на закон. В случая, след проведена съобразно нормативноустановени правила процедура за разпределяне на бюджетни средства, УС на НФК като овластен със закон за това орган с изрично волеизявление е приел, че проектът на жалбоподателя не отговаря на изискванията на програмата и кандидатът е недопустим за финансиране кандидат и с това е постановил индивидуален административен акт, непосредствено засягащ законен интерес на дружеството– да получи публични средства, подкрепящи представения от него проект. Поради това, процесното решение представлява акт, подлежащ на оспорване пред административния съд, съгласно чл.128, ал.1, т.1 АПК.

Оспореното решение е публикувано на електронната страница на Национален фонд „Култура“ на 12.11.2020г., а жалбата е подадена чрез административния орган на 26.11.2020г. т.е. депозирана е в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Относно компетентността на органа, издал оспореното решение.

Съгласно чл.10 ал.1 от Наредба № Н- 5/2007г. Управителният съвет на фонда, обсъжда протоколът по чл.9 ал.3, като с решението си определя окончателно проектите, спечелили конкурса, и размера на тяхното финансиране. А съгласно чл.11 от Наредба №Н-5/2007г. решението по чл.10 ал.1 се обявява на интернет страницата на Министерство на културата и на Националния фонд „Култура“. В тази връзка, решението, в оспорената му част е издадено от компетентен орган съобразно цитираната нормативна уредба. Неоснователни са доводите, изложени в жалбата за нищожност на решението, тъй като първоначално по делото е представен неподписан протокол. Видно от съдържанието на протокол № 14/10.11.2020г., е проведено видеозаседание на УС на НФК, което в съответствие с чл.13 ал.3 от Правилата за организация и работа на УС е допустимо. В този случай, протоколът от заседанието се предоставя по електронен път на членовете на УС, които имат възможност в 5 дневен срок да представят бележки. Той се подписва от председателя на УС и се удостоверява за вярност от съставителя на протокола.

Видно от писмените доказателства по делото, решението на УС на НФК, обективизирано в протокол № 14/10.11.2020г. е подписано от председателя на УС – министърът на културата Боил Б. и от протоколист Е. Д., след проведена съгласувателна процедура с членовете на Управителния съвет. Предвид изложеното, съдът намира че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган.

Решението е издадено в установената от закона писмена форма, но същото не съдържа правни основания за издаването му. Нарушена е разпоредбата на чл.59 ал.2 т.4 от АПК. Видно от съдържанието на решението, УС на НФК е възприел, изцяло мотивите на експертната комисия, която е изготвила списък с резултати по програмата. Изложените фактически констатации, за проектното предложение на [фирма] под № 224, не са подведени под нито една правна норма, посочено е, че не отговаря на изискванията на програмата, без конкретно да се посочи на кои изисквания не отговаря – т.е. да се посочи конкретното условие на програмата респективно на кое специално изискване не отговаря кандидата. Липсата на посочено правно основание е самостоятелно основание за отмяна на оспорения акт.

Относно спазване на административнопроизводствените правила:

Разпоредбата на чл.7 ал.1 от Наредбата, предвижда, че конкурсът по чл.4 ал.1 се провежда от експертна комисия, която се състои от нечетен брой членове, творци и експерти в съответното културно направление.

Експертната комисия, разглежда и оценява постъпилите проекти и предлага размерът на средствата от фонда, с които да бъде подпомогнат всеки одобрен за финансиране от нея проект. В нормата на чл.8 ал.2 от Наредба № Н-5/2007г. са въведени критерии за оценка.

По делото са приети като писмено доказателство и условията за кандидатстване, които са публикувани на интернет страницата на фонда.

По отношение на проектните предложения, експертната комисия е извършила анализ и оценка съобразно нормативно установените изисквания и допълнително приетите критерии по програмата. Комисията е представила на УС на НФК Списък - предложение с резултати по Едногодишна програма за подкрепа на частни професионални организации в областта на изкуствата 2020г., който е приет с решението на УС на НФК от 10.11.2020г. по т.3

Конкурсът е проведен в съответствие с установената процедура, поради което съдът приема, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Проектното предложение на [фирма] не е одобрено за финансиране. Посочено е, че проектът е много съдържателен и добре формулиран. Стратегията за развитие на К. и спасяване при тежки обстоятелства е висока съдържателна – включва изложби, лекции, обучения за графичните техники, както и дигитализация на наличния архив от събития. Кандидатът е недопустим, съобразно предмета на дейност на дружеството, който не е свързан с култура до 11.09.2020г.

Съгласно чл.5 ал.1 от Наредба № Н-5/2007г. за получаване на средства от фонда могат да кандидатстват всички културни организации, включително и организации с нестопанска цел, както и културни дейци.

Съгласно т.5 от условията за кандидатстване, допустими кандидати са частни културни организации /юридически лица или организации с нестопанска цел/, с активност в културния живот в периода 2017г. до 2020г. Уточнено е, че понятието активност означава извършване на културна дейност – създаване на културен продукт, продуциране, образователна дейност, допълваща основната дейност и други.

Основателни са възраженията на жалбоподателя, че в условията за кандидатстване, липсва изискване, относно съдържанието на регистрирания в Търговския регистър и РЮЛНЦ предмет на дейност на съответната организация. Такова изискване не фигурира и в разпоредбата на параграф 1 т.3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗРК, според който "Културна организация" е структура, създадена съгласно чл. 4, ал. 1 или учредена съгласно чл. 10, ал. 1, т. 1 и 2, чийто предмет на дейност е създаването, разпространението и опазването на културни ценности в областта на театъра, музиката, киното, аудиовизията, литературата, художествения превод, танца, цирка, пластичните изкуства, архитектурата, дизайна, фолклора, включително опазването на културно-историческото наследство. Под „предмет на дейност“ следва да се има в предвид фактически осъществяваната дейност от дружеството респективно активност/ както е посочено в условията за кандидатстване/. В подкрепа на този извод, е и разпоредбата на чл.10 ал.1 т.1 от ЗЗРК, която не предвижда задължение за включване

и изрично изброяване в регистрирания предмет на конкретни дейности. Единственото изискване, което поставя цитираната норма е съответно лицето да бъде регистрирано по реда на Търговския закон, за да може да осъществява дейност като частна културна организация.

Общ правен принцип, изведен от нормите на Търговския закон е признатата възможност на всеки регистриран търговец, независимо от посоченото в регистрирания предмет на дейност, да осъществява всякаква търговска дейност, която не е изрично забранена от закона. Единствените ограничения, които са предвидени в ТЗ са свързани с уредени в други закони лицензионни, регистрационни или разрешителни режими, но не и в посочени дейности във вписания предмет в ТР и ЮЛНЦ .

Следва да се отбележи, че към настоящия момент, регистрираният предмет на дейност на жалбоподателя, включва и посочените в параграф 1, т.3 от ДРЗЗРК, както е прието и от решаващия орган.

Необоснован е изводът за липса на включени дейности в регистрирания предмет на дейност преди промяната от 11.09.2020г.

Изброените в параграф 1 т.3 от ДРЗЗРК дейности, не следва да са налични кумулативно – достатъчно е наличието на една от тях. А такава дейност е изрично отбелязана и в предходния предмет на дейност – „проектиране, създаване, разработка и разпространение на рекламни съобщения, каталози, всякакви видове публикации и изготвяне на продукции; изготвяне и изработка на нови продукти на интелектуалната собственост и продукти с производствено предназначение. Ето защо не може да се приеме, че [фирма] представлява недопустим кандидат за програмата. Обявения в условията за кандидатстване критерий, свързан с допустимостта на кандидатите е приложен неправилно.

Предвид изложеното, съдът намира, че решението на УС на НФК, в оспорената част , не е издадено в предвидената от закона форма, същото е и материално незаконосъобразно и противоречи на целта на закона, поради което следва да бъде отменено и върнато на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора разности се дължат на жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, които са своевременно предявени и са в размер на общо 1550 лева / 1500 лева заплатено в брой адвокатско възнаграждение и 50 лева, заплатена държавна такса./

По изложените съображения, Административен съд София - град, III–то отделение, 61 състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано и управлявано от Е. В. С., Решение на Управителния съвет на Национален фонд „Култура“ от 10.11.2020г., в частта по т.3 „Приемане на резултати от конкурс по програма „Едногодишна програма за подкрепа на частни професионални организации в областта на изкуствата“, с която е отхвърлен проекта под № 224 на [фирма] от списъка с резултати по „Едногодишна програма за подкрепа на частни професионални организации в областта на изкуствата“ на експертна комисия.

ИЗПРАЩА преписката на Управителния съвет на Национален фонд „Култура“ за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона по подаденото проектно предложение на [фирма].

ОСЪЖДА Национален фонд „Култура“ да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано и управлявано от Е. В. С. сумата от 1550(хиляда и петстотин) лева разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: